

[Arne Bjerregaard]

nogle forklaringer dertil: »Lønmodtagere eller en forening af lønmodtagere kan ikke pålægge en virksomhed kun at beskæftige medlemmer af en bestemt forening.«

Så er vi nødt til for at få ligestilling over til det, ministeren har fremsat, at skrive i et nyt stk. 5, da de andre skal rykke: »Stk. 2 finder ikke anvendelse, når en arbejdsgiver har aftale med en forening om kun at beskæftige medlemmer af denne forening i virksomheden.«

På den måde får vi både arbejderne og arbejdsgiveren med i forslaget. Vi kan lige så godt sige til ministeren, at det ændringsforslag kommer. Jeg vil tro, at ministeren ikke vil modsætte sig det, idet jeg stadig væk tror, at ministeren ønsker ret og rimelighed, altså på den måde, at man tager de samme hensyn til arbejderne, som man tager til arbejdsgiveren, og omvendt.

Så må jeg selvfølgelig sige, at det fremsatte ændringsforslag selvfølgelig ikke skal hindre, at vi ønsker at fremsætte yderligere et forslag om eksklusivaftaler, som imødekommer et mere rimeligt frihedskrav, men det vil jo i det hele taget afhænge af, hvorledes ministeren svarer på fremsatte ændringsforslag.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det er et par lidt tekniske og juridisk betegnede bemærkninger. Der er blevet givet udtryk for, at det var en overraskende dom, og det synes jeg at jeg vil give medhold i. Det var en overraskende dom i den forstand, at hvis man ser på forarbejderne til Menneskerettighedskonventionen, så har man faktisk taget udtrykkelig stilling til, at man ikke ønskede at skabe en beskyttelse af den såkaldte negative foreningsfrihed. Det tog man afstand fra i forbindelse med konventionens udarbejdelse. Men det har altså ikke ændret ved det forhold, at domstolen har fundet, at der alligevel var en vis beskyttelse af denne rettighed. Den dom, der er afsagt, binder naturligvis klart parterne. Det vil sige, at England er bundet som stat. Den binder formelt ikke andre stater, men det er en rent formalistisk betragtning. Det er sådan efter Kommissionens og efter Domstolens helt klare praksis, at man dér også over for andre stater end dem, der var direkte involverede, lægger vægt på de præjudikater, der findes, det vil sige på de tidligere afgørelser, der fin-

des. Så derfor er der ingen som helst tvivl om, at hvis der i forhold til Danmark blev indbragt en lignende sag for Kommissionen eller for Domstolen, så ville Danmark også blive dømt. Derfor er der ikke tale om, således som SFs ordfører sagde det, et inderlig overflødig lovforslag. Der er klart tale om et nødvendigt lovforslag.

Det er nødvendigt for, at vi kan opfylde vore forpligtelser efter Menneskerettighedskonventionen, hvad enten vi kan lide dommen eller ej, og så er det klart, at Danmark er nødt til at få gennemført en ændring i lovgivningen i den retning, der her er tale om.

Det må naturligvis overraske mig, at man fra SFs side ikke ønsker at følge konventionen, for det er jo den, man ikke ønsker at følge, hvis man ikke ønsker at følge de afgørelser, der træffes af det organ, der skal sikre, at konventionen overholdes.

Det overrasker mig også, at man fra VS' side i den forbindelse kan tale helt generelt om en klassedomstol. Hvis man mener, at man ikke bør være bundet af denne domstols afgørelser, er det præcis det samme som at sige, at man henstiller til regeringen at opsiges denne konvention, således at de europæiske menneskerettigheder ikke længere skulle gælde i Danmark.

Jeg synes, det er overraskende, og jeg kunne forestille mig, at såfremt VS' ordfører havde været en anden, nemlig hr. Wilhelm, havde det ikke været forventeligt, at lignende argumenter var ført frem. Hr. Wilhelm har gentagne gange sagt, at menneskerettigheder ikke kun er noget, der skal gælde for vennerne, de skal gælde alle. Men i hr. Waldorffs ordvalg fik man indtryk af, at menneskerettigheder er noget, der gælder for vennerne, men ikke for alle, og det er klart, at den betragtning må regeringen tage afstand fra.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Almindelig høflighed tilsiger vel, at man takker for modtagelsen, næsten uanset hvordan den har været, og jeg vil da gerne starte med at sige hr. Hans Jørgen Jensen tak for et meget velformuleret, meget velgennemtænkt og meget overbevisende indlæg, hvor hr. Hans Jørgen Jensen gjorde opmærksom på det, som meget få ordførere havde blik for, nemlig at dette lovforslag opfylder de forpligtelser, Danmark folkeretligt har påtaget